

Middel til at forbedre denne Tilstand, end at der bliver saa megen Offentlighed som muligt i vore militære Forhold, og især at der bliver fuld Offentlighed i den militære Retspleje. Det er højst besynderligt og ogsaa et højst besynderligt Vidnesbyrd om Tilstandene paa denne Kaserne, at disse Mennesker, som her blive omtalte, ere Gang paa Gang udeblevne fra Tjenesten, ere udeblevne helt og holdent fra Kvarteret, en enkelt endogsaa i flere Dage, saa vidt jeg forstod, og ere komne for sent til Tjenesten osv. Noget saadant er dog ganske sikkert ikke almindeligt paa vore Kaserne. De fleste af os have jo været Soldater uden dog at have oplevet, at noget saadant var ganske almindeligt. Derude synes det, i alt Fald for disse Personers Vedkommende, at have været noget, som har fundet Sted gentagne Gange, og vi have jo ikke andet Materiale at dømme efter end det, her er blevet forelagt os; og efter det er der ingen Grund til at antage, at det i al Almindelighed skulde være noget, som sjældent foregik.

Det er beklagelige Følger af Spiritusnydelse, siger den højtærede Konseilspræsident og Forsvarsminister. Ja, det kan man godt sige, men det er jo kun den ene Side af Sagen. Det er jo saa ofte Tilfældet, at man henfalder i Forargelse over, at Jeppe drikker, men allerede Holberg gjorde dog opmærksom paa, at den, som vil være forstandig og retfærdig, skulde tillige undersøge, hvorfor Jeppe drikker. Naar man bliver lukket inde paa en Kaserne, hvor Tilstandene ere saa dybt nede i Raahed, som de efter Skildringen her ere, saa er det jo ikke saa underligt, om man kan lade sig slæbe med til at drikke mere Spiritus, end man burde. I øvrigt er det mig naturligvis kært, at der ogsaa i dette Tilfælde kan være Lejlighed til at pege paa det skadelige og moralsk ødelæggende i overdreven Nydelse af Spiritus. Det er jo altid en Glæde for os Afholdsfolk at høre noget saadant fremhævet og saa af en Mand, som ikke ellers ved sit Eksempel deltager i Afholdsbevægelsen.

Hvad i øvrigt den militære Retspleje angaar, saa vil jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at den Retspleje, som vi nu have for vort Militærvæsens Vedkommende, hviler jo i Virkeligheden paa Krigsartikelbrevet af 1683, og det ærede Medlem, som er Ordfører for Forespørgerne, havde derfor ogsaa Ret i at sige, at der var noget middelalderligt over dette; og det var meget rigtigt, hvad den ærede Ordfører sagde, at det var jo en Tilstand,

som bundede tilbage i de Tider, hvor man ikke havde almindelig Værnepligt, men hvervede Landsknægte. For det er i Virkeligheden for hvervede Landsknægte, at Krigsartikelbrevet af 1683 er givet, og dette Krigsartikelbrev er endnu Grundlaget for vor militære Retspleje. Den eneste virkelige Stormand, vi have haft paa dette Omraade, den store Jurist A. V. Scheel, som i mange Aar var Generalauditor, satte derfor ogsaa en hel Mandomsgerning ind paa at faa forandret vor militære Retspleje. Saa snart vi havde faaet en fri Forfatning, kom han, allerede Aaret efter, i 1850, frem med et Forslag til en stor og systematisk Reform af vor militære Retspleje. Men denne strandede den Gang paa, at vi skulde have en Kommission om vor borgerlige Retspleje; og saa kunde man ikke gøre noget ved den militære Retspleje, før man havde set, hvordan den borgerlige blev. Nu 55 Aar efter ere vi akkurat lige saa vidt. Naar nu det ærede Medlem for Helsingør (Chr. Rasmussen) og hans Partifæller komme her i Folketinget og spørge, da der nu atter er foregaaet noget opsigtsvækkende indenfor den militære Retsplejes Omraade, om vi dog ikke snart kunne faa en Reform af denne — ja, saa svarer den højtærede Konseilspræsident ganske vist noget usikkert, men man fik dog nærmest Indtryk af en Henvisning til, at vi maatte dog afvente, hvad der kom ud af Forhandlingerne om den civile Retsreform. Jeg skal nu ikke udtale mig derom; der er vel mange, der mene, at den civile Retsplejereform strander i denne Samling, og hvis den gør det, vil man i hvert Fald ikke i næste Samling have den at paaberaabe sig mod en Reform af den militære Retspleje.

Scheel lod sig imidlertid ikke afskrække af det mislykkede Forsøg i 1850. Jeg tror, det var i 1867, vi fik en ny Hærordning, og hvis det er Tilfældet, er det vistnok i 1869, at Scheel igen gør Forsøg paa at faa et Forslag frem om en Reform af vor militære Retspleje. Jeg maa nu have Lov at indskyde den Bemærkning, at skulde jeg tage Fejl af et af disse Aarstal, maa man regne mig til gode, at der i Dag er vendt op og ned paa alle Julehelligdage. Hele Dagsordenen er sat paa Hovedet, jeg ved ikke hvorfor. Jeg havde bestemt ventet — og havde Grund til at forvente —, at dette Møde vilde forløbe med en Drøftelse af Forslagene om en Forhøjelse af Officersløningerne, og at denne Forespørgsel slet